

[Ministeren for skatter og afgifter]

inden for landbruget har i de senere år givet anledning til, at rentefradraget hos mange landbrugere ikke har kunnet rummes i indkomsten. Den herved opståede negative skattepligtige indkomst kan efter de gældende regler modregnes i en eventuel ægtefælles positive indkomst eller overføres til fradrag i de følgende års skattepligtige indkomst.

Selv om der således eksisterer muligheder for at udligne en negativ indkomst i senere års positive indkomst, er mange landbrugere i den nuværende økonomiske situation stillet over for en likviditetsmæssig belastning. For at afhjælpe denne belastning foreslås det, at landbrugere, som i et af årene 1981 eller 1982 eller begge disse år får negativ skattepligtig indkomst, under visse nærmere betingelser skal kunne få udbetalt den skattemæssige værdi af de renteudgifter, som ikke kan rummes inden for årsindkomsten.

Den skattemæssige værdi af de nævnte renteudgifter skal efter forslaget beregnes med 40 pct., hvilket nogenlunde svarer til marginalskatteprocenten på det såkaldte proportionalsskattestræk.

Gennem denne ordning vil adgangen til at fremføre underskud til fradrag i senere års positive indkomst i visse tilfælde blive erstatet af muligheden for en kontant udbetaling ret kort efter indkomstårets udløb.

Ved opgørelsen af, hvor stort et beløb der kan danne grundlag for udbetaling af den skattemæssige værdi af renteudgifter, skal landbrugers betalte nettorenteudgifter først nedsættes med et bundbeløb på 15.000 kr. Derefter skal de således nedsatte nettorenteudgifter sammenlignes med landbrugers skattepligtige indkomst reguleret for forskellige poster, således at den bl.a. opgøres uden fradrag for de betalte nettorenteudgifter.

Hvis den regulerede indkomst er positiv, kan den skattemæssige værdi af renteudgifter beregnes af det beløb, hvormed nettorenteudgifterne nedsat med 15.000 kr. overstiger den regulerede indkomst. Dette er ensbetydende med, at der kan beregnes skattemæssig værdi af renteudgifter i det omfang, nettorenteudgifterne nedsat med 15.000 kr. bringer den regulerede indkomst ned under 0 kr.

Hvis den regulerede indkomst er 0 kr. eller negativ, kan der beregnes en skattemæssig værdi af hele nettorenteudgiften nedsat med 15.000 kr.

Ved opgørelsen af den nettorenteudgift, der kan berettige til udbetaling af den skattemæssige værdi af renteudgifter, tages udgangspunkt i de renteudgifter, som landbrugeren kan fradrage ved indkomstopgørelsen for det pågældende indkomstår. Det skal dog være en yderligere betingelse, at renteudgifterne er betalt inden fristen for indgivelse af ansøgning om udbetaling af den skattemæssige værdi af renteudgifter. Den sidstnævnte betingelse medfører, at ikke nødvendigvis alle de renteudgifter, som er forfaldne i indkomståret og dermed er fradragsberettigede, kan danne grundlag for udbetaling, idet renterne også skal være betalt. Ved betalte renteudgifter forstås først og fremmest renteudgifter, som rent faktisk er betalt af låntager til långiver. Herudover anses renteudgifter også for betalte, når de som led i et løbende mellemværende mellem låntager og et pengeinstitut, bankier eller vekselerer, f.eks. en kassekredit, er debiteret på kontoen, når saldoen ikke herved kommer over det aftalte maksimum for kreditten.

De efter ovenstående opgjorte renteudgifter skal nedsættes med den skattepligtiges renteindtægter.

Den regulerede indkomst opgøres på følgende måde:

Den skattepligtige indkomst opgjort efter skattelovgivningens almindelige regler

+ visse afskrivninger m.v.

+ de betalte nettorenteudgifter

+ eventuelt underskud fra 1980 og tidligere år, som ikke kan udnyttes i årets skattepligtige indkomst.

Formålet med at forhøje den skattepligtige indkomst med visse afskrivninger m.v. er at begrænse muligheden for gennem af- og nedskrivningsreglerne at nedbringe indkomsten med det resultat, at udbetaling af skatteværdien af renteudgifter kan komme på tale.

Den foreslåede begrænsningsregel går ud på, at der ved opgørelsen af det beløb, som kan danne grundlag for udbetaling af den skattemæssige værdi af renteudgifter, skal ses bort fra saldoafskrivninger på mere end 10 pct. på maskiner, inventar og lignende driftsmidler samt skibe til erhvervsmæssigt brug. Herudover skal der ses bort fra afskrivninger på mere end 2 pct. på bygninger og særlige installationer i bygninger. Endelig skal der ses bort fra henlæggelser til investeringsfonds